

NAŠEL SEM NETOPIRJA. KAJ NAJ STORIM?

Maja Zgmajster

V jamah ali na podstrešjih so netopirji lahko na dosegu človeških rok, a jih pustimo v miru in tiho odidimo. Ravno vznemirjanje na zatočiščih je eden od pomembnejših razlogov za ogroženost teh sesalcev, ki so tudi zakonsko zaščiteni. Toda kaj če najdemo netopirja ležati na tleh ali viseti izpostavljenega na zunanjem zidu stanovanjske hiše kar sredi belega dne? Neobičajno mesto zadrževanja pomeni, da smo naleteli na žival, ki je zelo verjetno v težavah.

Če je netopir na mestu zadrževanja izpostavljen nevarnostim, kot so npr. promet, dehidracija zaradi sonca ali plenilci (kar je lahko tudi domača mačka!), ga čim prej umaknimo. A preden se mu približamo, moramo vedeti, da so netopirji divje živali, ki dobronamernosti naših dejanj ne bodo nujno sprejele z navdušenjem. Tako se bo lahko tudi zelo onemoglo bitje v strahu pred neznanim poskusilo braniti – pogosto le z grožnjo z odprtim gobčkom, ki pa hitro razkrije tudi vrsto precej ostrih zob. Zato je treba ravnati previdno in žival ne z golo roko, ampak s pripomočkom, kot je rokavica, debelejša krpa, karton ipd., spraviti v kartonasto škatlo ali kako drugo posodo. Ta naj omogoča kroženje zraka, vendar naj bo dobro zaprta, da žival ne uide. Netopirja umaknemo na mirno, nekoliko hladnejše mesto in takoj pokličemo SDPVN. Zelo pomembno je, da si zapišemo natančen čas in kraj najdbe netopirja.

Poleti lahko naletimo na onemogle mladičke, ki so v svojih prvih poskusih letenja ali zgolj zaradi nerodnosti nesrečno pristali na tleh. To samo po sebi (vsaj pri gladkonoscih) ni nujno usodno, saj jih zvečer lahko pobere mama, ki jo prikličejo k sebi. Vendar zaradi izpostavljenosti vročini in plenilcem lahko prej poginejo, zato je tudi zanje najbolje, da jih s takega mesta umaknemo in se takoj obrnemo na SDPVN.

Za raziskovalno delo z netopirji je treba imeti ustrezno dovoljenje pristojnega ministrstva, v SDPVN pa ima nekaj posameznikov tudi izkušnje z oskrbovanjem netopirjev. Ti naj bodo seznanjeni z vašo najdbo, da se boste dogovorili, kako naprej.

V primeru mladiča običajno najprej preverimo, ali je porodniška kolonija nad mestom najdbe. Takrat smo lahko precej gotovi, da je tam tudi njegova mama, zato malčka damo v razpoko s kolonijo ali ga tej toliko približamo, da sam spleza vanjo. Če to ni mogoče, ga začasno umaknemo in ob zgodnjem mraku spet položimo čim višje koloniji, da bo morda priklical svojo mamo.

Kadar ga ni mogoče takoj vrniti v naravo, je netopir vzet v začasno oskrbo. Takoj ko si opomore, je spet izpuščen na prosto, praviloma na mestu najdbe. Ob tem je treba vedeti, da ob še tako skrbni negi uspešno okrevanje živali ni zagotovljeno, še posebno ob poškodbah, ki so lahko vidne ali pa tudi ne. A tudi v takih primerih naše dejanje ni bilo zaman, saj smo bitju s svojim trudom vsaj dali možnost okrevanja.

Tako vas pozivamo, da se, če ste naleteli na onemoglega netopirja/-e, čim prej obrnete na SDPVN ali direktno na avtorico tega članka na telefon: 041-901-122.